

i den Skikkelse uden meget effektiv Modstand.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde, at efter det her foreliggende Forslag kunde man godt ordne Valgkredsene saaledes, at en fik 14,000, en anden 25,000 Indbyggere, og det kunde han ikke gaa med til, skønt han rigtignok for nogen Tid siden har sagt, at selve Indholdet af denne Grundlovsændring kunde han godt gaa med til. Jeg forstaar ikke rigtig Sammenhængen mellem disse to Udtalelser. Men jeg skal tilføje: Hvad gjorde det ærede Medlems Parti i 1894 sammen med de moderate? De vedtog paa Trods af Grundlovens Bud, paa Trods af at der forelaa en Situation, hvor Grundloven kunde være bleven opfyldt, en Valgkredsfordeling, hvorefter nogle Valgkredse fik 12,000, andre 30,000 Indbyggere og alle de københavnske Kredse i Gennemsnit 25—26,000 Indbyggere. Og hvad gør man endvidere nu i dette Øjeblik, hvis man ved sin Taktik bringer denne Sag til at strandre? Man bevarer den nuværende Ordning, hvorefter Lejrekredsen har 12,000 og Kredsen paa Frederiksberg 50,000 Indbyggere, altsaa en ganske anderledes Forskel i Indbyggerantallet. Det er Højres Stilling.

Det ærede Medlem taler om Byerhvervenes Adresse og Krav. Hver Gang det ærede Medlem taler derom, vil jeg tildele mig at sige, hvad der er Sandheden: at da Byerhvervene i Foraaret i en bestemt Adresse krævede Grundloven opfyldt som det nemmeste — og det fastholder jeg stadig var den nemmeste og mest farbare Vej til at give Byerne, hvad de have Krav paa —, var Socialdemokratiet det eneste Parti, der støttede dette Krav, medens Højre gik imod Byerhvervenes først rejste og principale Krav. Det er Sandheden.

Ellinger: Udtalelser som de, der nylig ere faldne fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og som ogsaa faldt ved Sagens tidligere Behandling i Fjor, da det socialdemokratiske Forslag til en Kommissions Nedsættelse forelaa, bleve den Gang imødegaaede af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) paa en Maade, som det ærede Medlem den Gang ikke havde noget som helst at sige imod.

Ordføreren (Sveistrup): Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valg-

kreds (Ellinger) kom denne Gang ind paa at forklare Højres Stilling overfor Forslaget om den kommunale Valgret og sagde ved den Lejlighed, at der er andre Faktorer end Tallene, der maa tages Hensyn til. Men derved har det ærede Medlem ganske slaaet Benene bort under sig. Dersom man her vilde bygge Folketingsvalgkredsene paa andre Faktorer end Tallene, vilde det ærede Medlem ikke kunne gøre nogen principiel Indvending derimod. Saadan sker det f. Eks. i Norge, hvor Staden Trondhjem og Staden Kristiania have lige mange Repræsentanter, nemlig hver 4, uagtet efter Tallet den ene skulde have 2 og den anden 14. Det er i Virkeligheden et principielt Standpunkt, som ligger udenfor det demokratiske Grundlag, ud fra hvilket man alene med fuld Ret kan kræve lige store Valgkredse. Det ærede Medlem har egentlig ikke noget at skulle have sagt i denne Sag, fordi han fornægter det Grundlag, han skulde paaberaabe sig.

Men Hovedbetragtningen var ikke denne Henvisning til Højres Stilling i en anden Sag, men Hovedbetragtningen, som vi atter og atter maa vende tilbage til, er den, at Forholdstalsvalgmaaden maa kræve Forandringer i Grundloven paa andre Punkter. Dette er blevet klart og udførligt belyst, og det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) hugger Pinde paa Konseilspræsidentens Ord og optræder med en højst overflødig Mægtighed overfor Konseilspræsidenten, naar han mener, at denne giver ham Ret i sit stille Sind. Det er vist en naiv Tro, som ingen andre dele. Men overfor Sagens Realitet, overfor Paavisningen af Tokammersystemets Betydning og Paavisningen af, at vil man ensidigt gaa til Indførelsen af Forholdstalsvalg til Folketinget, maa man i hvert Fald have grundlovmæssigt fastslaaet, at Folketinget er den egentlige Folkerepræsentation, Bærer af Regeringen og Leder af Statens Udvikling, har det ærede Medlem intet haft at sige, og derfor er det i Virkeligheden en tarvelig Udflugt, naar Højre nu indfrier sit Løfte om at medvirke til en Grundlovsforandring ved at sige: Vi ville nok gaa med til en Grundlovsforandring, som kun omfatter Grundlovens § 32, men vi ville samtidig have indført Forholdstalsvalg. Det er i Virkeligheden at tage med den ene Haand, hvad man giver med den anden.

Saa sagde det ærede Medlem, at andet kunde man ikke vente af Højre, thi Højre havde jo udtalt, at Indførelsen af